

Японското кимоно по нищо не се отличава отъ китайското, само че у женитѣ е дълго и ржкавитѣ отъ цѣли платове пришити по ива само въ раменната частъ сж широки до надъ коляното. Долната имъ увиснала частъ служи за джобъ или чанта. Пояса е отъ цѣлъ платъ съ дълги ресни въ двата края, обхваща отпредъ талията до подъ бюста и се свързва отзадъ на пеперуда, чийто крила сж закопчани на раменетѣ. Кимоното е било всѣкога подплатено съ коприна и поясътъ е отъ плата на подплатата. (Фиг. 33).

Фиг. 33. Японско кимоно
предня и задня страна.

Нераздѣлна частъ на тоалета е книжното чадърче отъ многобройни камъшени прѣчици, тѣй модерно днесъ по плажоветѣ и плоското книжно вѣтрило, изпнато на камъшенъ обръчъ. Иедното и другото сж артистично нарисувани съ блестящи бои, а прѣчкитѣ сж лакирани съ прочутитѣ китайски и японски лакове.

Обувката е дървенъ налънъ съ каишка на босъ кракъ.

Японкитѣ полагатъ голѣма грижа за своята прическа. Косата по природа е права и твърда, затова ондулацията е непозната и неприложима. Причесватъ се нагоре, като буфанитѣ отстрани и на челото се попълватъ съ топки отъ коси, а краищата се свиватъ на кокъ на върха на главата. Този кокъ, като топка се окопчава съ много игли и украшения. Прическата се подновява всѣки месецъ и, за да се не разваля при спане, японката слага врата си на едно чаталато колче съ малка възглавничка забито въ земята, а главата виси въ пространството. Илзишно е да се каже, че тѣ спятъ на рогоски и на земята. Мобилировката е оскждна, столоветѣ излишни, тѣй като свободното облѣкло позволява да сѣдатъ по земята, като всички ориенталски народи.

(Столоветѣ и другитѣ днешни мебели сж се създали следствие тѣсното и твърдо облѣкло, което пречи на навеждането).

Мжжетѣ, най-вече въ Китай, оставяли косата дълга навърха на главата, като я заплитали на плитка, която висѣла на гърба. Които нѣмали коса носѣли прибавена плитка. Китайцитѣ по природа иматъ рѣдка брада, която благородниците оставяли да расте, а простолюдието бръснѣли. Мустацитѣ били тѣнки, рѣдки и увиснали.